

Zaak 2019-187

Datum uitspraak: 11 december 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Inleiding in de gezondheidspsychologie (PB0502) gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 24 augustus 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 22 augustus 2019 niet heeft voldaan aan de eisen die gesteld worden aan het tentamen van de cursus Inleiding in de gezondheidspsychologie (PB0502).
1. Bij brief (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna te noemen: het College) ontvangen op 27 augustus 2019, respectievelijk op 24 september 2019, heeft appellante beroep hiertegen ingesteld.
2. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking, naar aanleiding waarvan appellante heeft aangegeven dat zij haar beroep wenst door te zetten.
3. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij horende bijlagen overgelegd.
4. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 december 2019, alwaar appellante zoals zij reeds heeft aangegeven, niet is verschenen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw dr. J. Boekhout, examiner van de cursus Inleiding in de gezondheidspsychologie (PB0502).

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Inleiding in de gezondheidspsychologie. Appellante heeft bezwaren tegen de vraagstelling en daarmee samenhangende beoordeling van haar antwoord op de gesloten vraag 30 van het tentamen.
3. Appellante is van mening dat vraag 30 misleidend is en daardoor twee juiste antwoordmogelijkheden kent. Appellante is van mening dat het onduidelijk is over welke tijd de vraag gaat, of de vraag over de tegenwoordige of historische tijd gaat. Appellante heeft de vraag beantwoord vanuit het hedendaagse perspectief en is in de veronderstelling dat zij het antwoord 'Acute pijn heeft vaak geen overlevingswaarde' heeft gegeven. Dit betreft het juiste antwoord.

4. Appellante heeft echter het antwoord 'Acute pijn heeft altijd overlevingswaarde' ingevuld, dit is niet het juiste antwoord. Appellante heeft naar aanleiding van het overleg met de examiner gedurende de minnelijke schikkingsfase, te kennen gegeven dat zij haar beroep zal intrekken.
5. Appellante heeft haar beroep niet ingetrokken nu zij nog steeds van mening is dat de vraagstelling niet juist is en dat de vraag ingetrokken dient te worden.
6. De examiner stelt onder verwijzing naar haar verweerschrift dat appellante zich in haar beroepschrift eerst focust op het door haar gegeven antwoord, zij is van mening dat zij het juiste antwoord heeft gegeven. Nu is gebleken dat appellante slechts in de veronderstelling was het juiste antwoord te hebben gegeven, slaagt dit beroep niet. Appellante is inmiddels van mening dat de gehele vraagstelling onzorgvuldig is, nu hier geen tijdsaanduiding bij vermeld wordt.
7. De examiner is van mening dat er geen tijdsaanduiding vermeld hoeft te worden bij de vraagstelling. Uit de vraagstelling mag worden opgemaakt dat de vraagstelling betrekking heeft op de tegenwoordige tijd. De examiner vult aan dat er in het boek voldoende voorbeelden genoemd worden, die betrekking hebben op deze vraag en het beeld schetsen dat acute pijn vaak geen overlevingswaarde heeft.
8. De examiner stelt dat 50% van de best scorende studenten vraag 30 goed heeft beantwoord en dat 20% van de slechtst scorende studenten deze vraag goed heeft beantwoord.
9. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
10. Het College is van oordeel dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat appellante slechts in de veronderstelling was dat zij vraag 30 juist heeft beantwoord. Dat is ook niet meer in geschil.
11. Het College overweegt dat appellante in een latere reactie afwijkt van hetgeen waartegen zij in eerste instantie in beroep gaat. Appellante heeft na het minnelijke schikkingsoverleg met de examiner nieuwe gronden aangevoerd, waarbij appellante aanvoert dat zij het niet eens is met de vraagstelling.
12. Het College overweegt dat indien er sprake is van nieuwe gronden, ter beoordeling dient te worden getoetst of er voldoende hoor en wederhoor kan worden toegepast. Uit hetgeen ter zitting is behandeld is gebleken dat verweerders voldoende tijd hebben gehad om op deze gronden te reageren.
13. Het College dient de vraag te beantwoorden of verweerders de meerkeuzevraag 30 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van het door appellante gegeven antwoord op die vraag, en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvraag en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend.
14. Het College heeft uit de overgelegde stukken (waaronder het studiemateriaal waarop de vraag gebaseerd is) en het verhandelde ter zitting geen aanwijzingen gevonden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van een onzorgvuldige vraagstelling.
15. Het College is van oordeel dat de examiner in redelijkheid heeft kunnen volhouden dat appellante, door bij vraag 30 van het tentamen uit te gaan van een onjuiste, althans niet voor de hand liggende veronderstelling, geen juist antwoord heeft gegeven op de gestelde vraag en verder dat de onjuiste veronderstelling van appellant niet tot het oordeel kan leiden dat er sprake is van een onduidelijke dan wel onzorgvuldige vraagstelling.
16. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, B.J.W.L. Geurts, dr. E.E. den Hartog-de Haas, mr. H.J.M. van Lierop en prof. dr. F. Pérez Salgado, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 december 2019.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

